

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15Csp/195/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209145
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7817209145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Miroslavom Majerníkom v spore žalobkyne: X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O. proti žalovanému: HOME CREDIT Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín v konaní o neplatnosť právneho úkonu takto

rozhodol:

I. Konanie v časti nároku na určenie, že zmluva o úvere č. 6005032068 zo dňa 20.05.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná zastavuje.

II. Konanie v časti nároku, že žalovaný je povinný vyplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- EUR zastavuje.

III. Určuje, že úver č. 6005032068 zo dňa 20.05.2010 ktorý bol uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.052,55 EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 11.09.2017 sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver zo zmluvy č. 6005032068 zo dňa 20.05.2010 uzavretý medzi ňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni z úverovej zmluvy č. 6005032068 zo dňa 20.05.2010 bezdôvodné obohatenie vo výške 1.052,55 EUR, že určuje, že zmluva o úvere č. 6005032068 zo dňa 20.05.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a že žalovaný je povinný vyplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie. Svoj nárok odôvodnila tým, že vzhľadom na finančnú tieseň uzatvorila so žalovaným spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 6005032068 dňa 20.05.2010, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 650,- EUR. Žalobkyňa nepripravovala spolu so žalovanou úverovú zmluvu po jednotlivých článkoch, zmluva už bola žalovaným vopred naformulovaná. Dôvodila, že je nepredstaviteľné, aby úverová zmluva a všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný pri uzatváraní predmetnej zmluvy postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že žalovaný použil v zmluve neprijateľné zmluvné podmienky. Tieto mali spočívať v tom, že v zmluve boli nečitateľné zmluvné podmienky, resp. veľmi obtiažne čitateľné. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a to konkrétne na § 9 ods. 2 písm. k), resp. § 11 ods. 11 ods. 1 písm. a) podľa ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať výšku, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a v prípade ak túto náležitosť neobsahuje považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa žalobkyne nebol taktiež správne informovaný pred uzatvorením zmluvy o RPMN. V zmysle VOP úverovej zmluvy bola dojednaná podmienka, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba zamestnávateľ) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v úverovej zmluve, maximálne však do výšky, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Ustanovenie úverovej zmluvy s poukazom na úverové podmienky nie je možné považovať za dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bez osobitného vyjadrenia je neprijateľná zmluvná podmienka. V danom prípade bola zmluva o úvere uzavretá účastníkmi konania ako formulárový typ zmluvy (bez individuálneho dojednania), obsahovala ustanovenie v bode 58, ktoré vnútilo spotrebiteľovi uzavretie poisťovnej zmluvy. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobkyne uzavrieť zmluvu o úvere, o ktorú mala žalobkyňa záujem a ktorú uzatvorí aj chcela, zahrnul bez ďalšieho, uzavretie ďalšej zmluvy a to poisťovnej zmluvy. Text ustanovenia je vyhotovený drobným písmom, vytlačenom v zmluvnom formulári ako bod, ktorý je ďalším zmluvným dojednaním primárnej zmluvy o úvere. Uvedené zmluvné ustanovenie neumožňovalo žalobkyňu ako spotrebiteľovi uzavrieť zmluvu o úvere bez toho, aby súčasne nebola prejavená samostatne vôľa k uzavretiu zmluvy o poistení, vzhľadom na strojom vyplnené okienko (x) v rubrike č. 58, nie ručným písmom žalobcu. Zmluvné dojednanie nebolo obsiahnuté v zmluve ani ako alternatíva umožňujúca spotrebiteľovi výber, či želá alebo nie uzavrieť zmluvu o poistení. Ide teda o jednostranný prejav vôle žalovaného. Takéto zmluvné dojednanie je v rozpore s ochranou dobrej viery a rozumného očakávania spotrebiteľa, teda toho subjektu, ktorému bol právny úkon určený. Vnucuje spotrebiteľovi určité správanie, konania, pričom zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle mohol dodávateľ s úspechom dovodzovať prijatie návrhu na uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy poisťovnej. Vzhľadom na uvedenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, následkom je neplatnosť zmluvného dojednania o uzavretí poisťovnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný vystavil žalobkyňu (spotrebiteľa) hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Samotná zmluva o úvere už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Na veci má žalobkyňa naliehavý právny záujem. Žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobkyne, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je právo žalobcu ohrozené a bez tohto určenia je moje právne postavenie neistým (porovnaj U. XX/XXXX). Vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky. Zároveň žalobkyňa uviedla, že osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Žalobkyňa k žalobe, resp. vyjadreniu okrem iného pripojila aj vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR ohľadom posúdenia predmetnej úverovej zmluvy, kde po podrobnom oboznámení sa s Úverovou zmluvou č. 6005032068 zo dňa 20.5.2010 má MS SR za to, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti, ktoré podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy musela obsahovať, vzhľadom k čomu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje uvedeným ustanovením požadovaný údaj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zároveň zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a to poplatky, vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami. Zároveň MS SR odporučilo požadovať bezdôvodné obohatenie v prípade ak došlo k úhrade vyššej sumy ako bola poskytnutá istina. K žalobe zároveň pripojila poštové poukazy, podľa ktorých žalobkyňa doposiaľ uhradila sumu 1.702,55 EUR.

2. Na žalobu resp. vyjadrenia žalobkyne reagoval žalovaný, pričom uviedol, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobkyne, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobkyňu žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobkyne zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Pokiaľ ide o veľkosť písma v úverovej zmluve, ktoré žalobkyňa taktiež napáda vo svojej žalobe, žalovaný zastáva názor, že pre bežných

užívateľov bez poškodenia zraku sú tak úverová zmluva ako aj úverové zmluvné podmienky štandardne čitateľné, bez použitia akéhokoľvek zväčšovacieho zariadenia. K rozkladu splátok uviedol, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru žalovaný zastáva názor, že pri danom type úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, nakoľko klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Obdobne žalovaný dôvodil aj pri RPMN, kde výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podľa žalovaného dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným mechanizmom na zabezpečovanie záväzkov, typicky využívaným najmä v bankovom sektore pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a pôžičiek, pričom táto nie je žiadnym jednostranným diktátom zo strany žalovaného. Žalobkyňa prejavila záujem pri uzatváraní zmluvy, bolo dobrovoľné. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy so žalovaným bola informovaná o možnosti poistenia výdavkov v súvislosti s touto zmluvou, nebola to ale jej povinnosť, nakoľko v samotnej zmluve je uvedené, že dané poistenie je dobrovoľné. Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhrádzala jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný v súvislosti s prípadným bezdôvodným obohatením uvádza, že jednotlivé úhrady poskytnutého úveru žalobkyňou v zmysle uplatnenia dvojročnej subjektívnej, ako aj trojročnej objektívnej lehoty sú z veľkej časti premlčané. Žalobkyňa podľa názoru žalovaného v podanej žalobe nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Zároveň žalobkyňa nezdokladovala a nešpecifikovala v čom spočíva jej naliehavý právny záujem. Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

3. S námietkou premlčania žalovaného sa žalobkyňa nestotožnila, nakoľko v danom prípade nemožno súhlasiť s 3 ročnou premlčacou lehotou, keďže v prípade žalovaného ide o podnikateľský subjekt pôsobiaci dlhodobo na trhu a jeho prioritou je predovšetkým dosiahnutie zisku. Úmysel bezdôvodne sa obohatiť bol podľa žalobkyne dostatočne preukázaný a preto v danom prípade pôjde o desaťročnú premlčaciu dobu. K vznesenej námietke premlčania žalobkyňa doplnila, že pri postupnom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, ako je tomu v tomto prípade, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. Premlčacia doba začína plynúť v tomto prípade odo dňa nasledujúcom po skončení bezdôvodného obohacovania sa, t.j. po dni, kedy sa žalovaný obohatil na úkor žalobkyne poslednýkrát, t.j. po 19.07.2017, kedy bola vykonaná posledná úhrada zakladajúca bezdôvodné obohatenie ako celok. Trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 20.07.2017 a žaloba bola podaná na súd v mesiaci september 2017, teda pri zachovaní objektívnej a subjektívnej premlčacej doby. Nakoľko subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť najskôr spolu s objektívnou, nárok na vydanie celého bezdôvodného obohatenia na súde nebol premlčaný ani v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 24.04.2018 zobrala žalobu v rozsahu výroku v bode 3. (Určuje, že zmluva o úvere č. 6005032068 zo dňa 20.05.2010 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.) a v rozsahu výroku č. 5 (Žalovaný je povinný vyplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur a navrhuje v tejto časti konanie zastaviť.) späť.

4. Na podanie žalobkyne, v ktorom zobrala žalobu čiastočne späť súd reflektoval postupom podľa § 145 ods. 2 CSP a konanie v tejto časti zastavil, čo vyjadril v prvom a druhom výroku tohto rozsudku.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 27.04.2018, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a žiadal konať v jeho neprítomnosti. Súd podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného.

6. Splnomocnenkyňa žalobkyne na hlavnom pojednávaní uviedla, že žalobkyňa z dôvodu potreby finančných prostriedkov navštívila D., kde podpísala zmluvu, ktorej obsahu poriadne ani neporozumela, avšak z dôvodu potreby finančných prostriedkov dostala sumu 650,- EUR na opravu domu. Poukázala na písomné podania doručené do spisu predovšetkým na žalobu. Z uvedeného dôvodu trvala na podanej žalobe v celom rozsahu a následne na písomnostiach doručených do spisu, a to s poukazom na

posledné vyjadrenie, v ktorom navrhla konanie zastaviť z dôvodu jej čiastočného späťvzatia a to v rozsahu výroku č. III., kde požadovala určenie, že predmetná zmluva je neplatná a taktiež v rozsahu výroku č. V., v ktorej požadovala primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- EUR.

7. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Dňa 20.05.2010 uzavreli žalobkyňa na jednej strane a žalovaná na formulárovom tlačive nazvanom „úverová zmluva“ č. 6005032068 zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver. V časti úver tejto formulárovej zmluvy boli vyplnené údaje: výška kreditného limitu (úverového rámca) 650,- EUR, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky, RPMN 26,28 %, 11, 88%, priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty 19,5 %. Po údajoch o predajcovi je minimalistickým písmom uvedené, že termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20. dňu v mesiaci, ako variabilný symbol sa uvádza číslo zmluvy. Prílohu zmluvy tvorili pravidlá programu pre kreditnú kartu D..

9. Podľa zmluvy bolo žalobkyni poskytnutých 650,- EUR, pričom táto na základe platobných poukazov uhradila 1.702,55 EUR.

10. Súd vec právne posúdil nasledovne:

11. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo

13. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

15. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

18. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa ustanovenia § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. K otázke naliehavého právneho záujmu a žalovaným tvrdenému nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení úveru za bezúročný a bez poplatkov, súd uvádza, že zo samotného zákonného ustanovenia (najmä § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom a účinnom znení) vyplýva tento naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení, že úver z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, pričom žaloba žalobkyne je v súlade s § 137 písm. c) CSP. (Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu).

22. Naliehavý právny záujem je daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a deklaroványm vyslovením neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky môže následne argumentovať vo vzťahu k žalovanej. Práva žalobkyne a jej majetková sféra je v ohrození, a preto žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

23. Žalovaný namieta, že zmluva o úvere z roku 2010 nemala byť uzavretou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom v samotnom záhlaví uvedenej zmluvy je táto nazvaná ako úverová zmluva. Ak tomu tak nie je, ide o zavádzanie spotrebiteľa (zákonodarca v § 53 Občianskeho zákonníka zakotvuje všeobecné pravidlá pre dojednávanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.). Pokiaľ žalovaný na jednej strane predkladá spotrebiteľovi zmluvu s označením, že ide o úverovú zmluvu, v ktorej je zmluvnou stranou dodávateľ v zmysle ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a druhou zmluvnou stranou spotrebiteľ v zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a následne obsahom zmluvy majú byť iné podmienky, takýto argument nemožno v žiadnom prípade akceptovať. Na margo praktík žalobcu súd v súlade s článkom 2 ods. 2 CSP odkazuje aj na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 6C/17/2017, ktorý sa obdobne vysporiadal s použitím ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch aj na pôžičky a zmluvy o úvere, ktoré sú poskytované spotrebiteľom.

24. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého sa v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 20.05.2010 Úverovú zmluvu č. 6005032068, na základe ktorej vzniklo žalobkyňi právo na poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru vo výške kreditného limitu 650,- EUR, ktorý jej žalovaný poskytol. Žalovaná čerpala 650,- EUR, pričom podľa predložených poukazov uhradila 1.702,55 EUR. Žalovaný túto sumu žiadnym spôsobom nerozporoval.

26. Zmluva o revolvingovom úvere, o ktorú žalobca opiera svoj nárok neobsahuje údaj podľa ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. V danom prípade v zmluve sú uvedené dve rôzne úrokové sadzby vo výške 26,28 % a 11,88 %, pričom zároveň v dolnej časti predmetnej zmluvy je uvedené, že táto je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky s odkazom na Sadzobník. Súd uvedenie dvoch rôznych úrokových sadzieb v predmetnej úverovej zmluve, kde je pri určení konkrétnej výšky úverovej sadzby odkaz na Sadzobník poplatkov považoval za neurčité, a preto neplatné ustanovenie. Na základe uvedeného tak mal za to, že v predmetnej úverovej zmluve nie je uvedená ročná úroková sadzba tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

27. V zmluve nie je uvedená ani konečná splatnosť úveru, a to ani príkladmo pri jednorazovom vyčerpaní celej sumy úverového rámca a minimálnej splátky 4% mesačne. Splätnosť jednotlivých splátok k 20. dňu

v mesiaci je uvedená iba drobným písmom nasledujúcim po texte obsahujúcom jednotlivé náležitosti zmluvy. Taktiež absentuje náležitosť pod písm. i) § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

28. Nakoľko predmetná Zmluva o úvere má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., je nevyhnutné, aby boli dodržané ustanovenia tohto zákona. Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN. Ročná percentuálna miera nákladov sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, no napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 215/2012 zo dňa 10.10.2012, cit: „Uvedený zákon (§ 4 ods. 2 g) Zákona o spotrebiteľských úveroch) v rámci prístupového procesu do Európskej Únie zaviedol tzv. spotrebiteľský úver v súlade so smernicou Európskej rady č. 87/102/EHS za účelom prehlásenia slobody služieb a sprehľadnenia finančných služieb - k čomu slúži aj informačná povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov, úrokov či iných poplatkov. Tento zákon (v súčasnosti zrušený neskorším zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov) upravoval podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, pričom pokiaľ v § 4 ods. 2 písm. g/ určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomínať, resp. zanedbávať“.

29. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že Zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov pri poskytnutom úverovom rámci, teda zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako to vyžaduje zákon č. 258/2001 Z.z., rovnako tak v Zmluve o úvere absentujú aj predpoklady pre výpočet tejto RPMN, čo spôsobuje, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Indikatívny výpočet RPMN (ťažko overiteľný klientom bez určitých matematických znalostí a konkrétnych zadaných čísel) nie je možné považovať za riadne dojednanie, ktoré má Zmluva o úvere obsahovať. Z tohto výpočtu nie je zrejmé, aký percentuálny rozsah alebo výšku predstavuje RPMN, čo je dosť podstatný údaj pre spotrebiteľa na porovnanie jednak vlastnej schopnosti splácať úver, ale aj na porovnanie výhodnosti/nevýhodnosti s inými úvermi poskytovanými ďalšími bankovými alebo nebankovými subjektmi v rovnakom období.

30. Zo zmluvy nebola zrejماً výška ročnej percentuálnej miery nákladov, a nie je zo zmluvy ani zo žiadnej listiny predloženej žalovaným možné vyvodiť záver, že by bol spotrebiteľ preukázateľne pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Žalovaný v tomto smere v podanom odvolaní odkazuje na obchodné podmienky a na cenník. Ide o tak závažnú súčasť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevyhnutnú k tomu, či sa spotrebiteľ zmluvu rozhodne uzavrieť alebo nie, že podľa názoru súdu nestačí, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie bolo zahrnuté iba do cenníka alebo obchodných podmienok, ktoré pripravuje dodávateľ, a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale musia byť zahrnuté do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. Obchodné podmienky neboli individuálne dojednané so žalobkyňou a nie sú ňou podpísané. Pre spotrebiteľa podstatné údaje, akým je ročná percentuálna miera nákladov, resp. údaj o nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré mu umožňujú poznať rozsah svojho záväzku, nemožno nahradiť odkazom na obchodné podmienky, ani na cenník. Je nutné zdôrazniť, že obchodné podmienky nemôžu

služiť na to, aby do nich dodávateľ zakomponoval dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné alebo obligatórne náležitosti, ktoré majú byť uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ tak dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu so spotrebiteľom poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

31. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. úroková sadzba, rozhodcovská doložka, dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

32. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje ani ďalší zákonom vyžadovaný údaj a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V čase uzavretia zmluvy boli údaje o priemernej hodnote RPMN (aj pri kreditných kartách) zverejňované. Aj absenciu tohto údaje zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 3 sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

33. Súd má za to, že vyššie uvedené náležitosti zmluva neobsahovala, a preto v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 citovaného zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prípade, ak žalovaný nemohol určiť percentuálnu mieru nákladov, bol v zmysle ustanovenia § 3 ods. 6 citovaného zákona povinný informovať spotrebiteľa o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a doplnená, ako aj o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Žalovaný však v danom prípade nepreukázal, že by tieto povinnosti splnil, že by žalobkyňu ako spotrebiteľku o týchto náležitostiach informoval. Súd preto považuje tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa má teda podľa súdu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda z toho, čo žalovanému plnila nad rámec ním poskytnutého plnenia a ide presne o žalovanú sumu.

34. Žalobkyňa tak mala povinnosť vrátiť žalovanému len požičanú sumu a všetko, čo zaplatila navyše zaplatila bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Bolo preukázané, že žalobkyňa uhradila žalovanému navyše sumu 1.052,55 EUR, čo podľa názoru súdu predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného a preto súd uložil žalovanému povinnosť túto sumu žalobcovi vrátiť.

35. Vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobkyne týkajúceho sa zmluvy, ktorú vzniesol žalovaný súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojiročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojiročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve neuviedol podstatné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 3) do predmetných zmlúv je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Preto je podľa názoru súdu v spotrebiteľských veciach potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly spoločnosti obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejme, kde žalovaný má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o zneužití práva, a preto v predmetom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 OZ (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/87/2011). Pokiaľ sa jedná o plynutie subjektívnej lehoty, táto začala plynúť až vtedy, keď sa žalobca dozvedel, že k vzniku

bezdôvodného obohatenia došlo, pričom o tomto sa dozvedel až pri poznaní svojej právnej situácie pri príprave žaloby v septembri 2017, teda neuplynula jej ani subjektívna lehota na uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto okolnosť je navyše nepochybná, keďže žalobkyňa opakovane vstupovala do právnych vzťahov pre ňu zjavne nevýhodných bez toho, aby si bola vedomá zneužívania jej práv zo strany žalovaného. (viď rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/84/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/177/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/85/2017, a ďalšie). Žalovaný nijako netvrdil a nepreukázal, že sa žalobkyňa dozvedela o tom, že sa na jej úkor žalovaný bezdôvodne obohatil skôr. Súd teda zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej dvojročnej lehoty.

36. Na podporu svojej argumentácie súd odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/18/2017 zo dňa 17.1.2018.

37. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania a to s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná v 50%, kedy súd jej žalobe vyhovel a naopak v 50% bola neúspešná (50 % úspech žalovanej) a to v časti, v ktorej zobrala žalobcu späť. Vzhľadom k rovnakému pomeru úspechu žalobcu a žalovanej 50:50 súd nepriznal nárok na náhradu trov žiadnej zo strán konania.

40. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).